

Mehmet Asım

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.11.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ah İsrail Nerdesin

işte oldu
tam zamanıydı üflemenin suru
İsrailin ağzından
ki bombalar düşerken kentlere
tam zamanıydı....

Mehmet Asım

And...

eyl  lleri vardı yalnız geçen sohbaharların
kurşuni renkte dökülen yapraklarıyla
ve her daim ayrılıkları vardı
memleket rüyalarının
mahpuslukmuydu yaşıadığımız
yoksa hasretlikmiydi?
   meye alışkın yüreklerimiz
bu hasret sıcağına dayanırmıydı bilinmez
ve bir gece ansızın yürekler patlar nice g kg r  t s yle
belki feryatlar belki figanlar
ve karmaşanın g n cesi
ve dağların y r     đ 
yıldızların yere indiği güne
andolsun....
sevdam y regime sahip çıkar
sen korkma.....

Mehmet Asım

Ankara ve Gri

Ankara'da
bir eylül
griliğinde
masmavi
bir sevda bıraktım kollarına

orada
heykelin önünde
durdum
ve sonkez
baktım
sana
üstünde deri ceketin
siyah saçların
ve yeşil
gözlerin....

hiç bir şey söylemedim
hiç bir şey söylemedin
öylece baktım
öylece baktın....

Ankara'da
griliğinde
bıraktım tüm
maviliklerimi

ömrümü....

Mehmet Asım

Arka Mahalle....

arka mahallenin çocuğuyum
ben
sıra bekleyenlerin
kuyrukların
yağmurun,çamurun
inşaat önlerinde
yakılan ateşlerin
edilen yeminlerin
sıkılan yumrukların
Çocuğum ben...
ki iyi biliriz
sevdayı
kavgayı
yaşamayı
iyi biliriz
iyi.....

özümüzde yok hayınlık
tanırız
haini,namerti
elde can yürekte
kurşun gibi bir sevda
adamı adam gibi severiz
bizler
arka mahalleliyiz
yiğitliğin namını beşbinlerden
öğrendik
onlar gittiyse uçmağa
biz destanlarını yazdık
kentin
meydanlarına...

Mehmet Asım

Aşk Her Zaman.....

aynaların ardındaki sis
ve hiç izi olmayan bir giz
ve yılanmayan geceler
ve sızlamayan yürekler
soğuk namlu
sıcak kurşun
eller tetikte
gözler hedefte

hadi ulan çek tetiğite
yıkılsın gece
yıkılsın kısra
yıkılsın.....

şimdi vaktimiydi gitmenin
elleri arkadan kelepçeleyip kaçmanın
şimdi zamanımıydı ağlamanın

o gece eller tetikte hazır bekliyorduk
bir aşkı tam göğsünden vuracaktık
ama
aşk bizden önce çekti tetiğini....

Mehmet Asım

Babamı İstiyorum Başka Bir Şey Değil...

Dimağımda kanter olmuş
Bir vurgun
Ve zihnimde,
Beni oyun bahçemde karşılayan
Barut kokusu.
Adına mavi ismini kondurduğum
Gri göğüm...
Topuma vururken parçalanan ayağım
Uçurtmamı biçen ve gölgemi bürüyen
Ve ömrümü
Ve çocukluğumu silen
Ölüm uçağı...
Ah....
Bayram meydanlarında
Öpülemeyen eller ve babasızlığım...
Babasızlar kentinin
Ağlayan anneleriyle titreyen kubbesi
Ah...
Benim kentimin kubbesi eğri...
Benim kentimin kubbesi kentimin geçirgen
Benim kentimin kubbesi omuzlar üstünde
Benim kentimin kubbesi fatihalık
Benim kentimin kubbesi iyidir, iyi bilirdim.

Kentimi eller üstünde uçurdular
Bir gece gizlice
Kapkara bir bulutla taşındı sokağımdan
Çocuksu yanlarım
Ve tüm babamı hatıralarım
Bir oldu bittiye gitti her şey.

Bir gece evimin duvarında
Kirli el izleri
Bir gece evim, in ortasında
O karanlığın pencereye dönük noktasında
İşte tam orda
Soğuk taşlar üstünde
Kelepçelenen ve boynu ezilen babam
Çamurun bile aklayamayacağı postallar altında.

İşte böyle girdiler evini yıktılar
Tarihin
Bastılar evini
Ali de Muhammed'in yerine geçmişti oysa
Babamda filistin'in yerine geçmişti
Gökkube artık başımıza vurmuştu
Babamın bilekleri yorulmuştu
Babamın parmakları kırılmıştı.
Bir gece babam giderken
İşli sokağın düşmüş bedenlerle
Örtülü ayırımına
Gökkube yıkılı verdi

Gökkube dağılı verdi orta yerinden.

Enkaz altından yükselen
Bir çığlım şimdi ben

Üriydu ebi(utanın)
Üriydu ebi(utanın)
Üriydu ebi(utanın)

Zeyneb Günay
İstanbul

Mehmet Asım

Baharda Patlayan Şubat isyanı

ışığın önünü kapatamazsınız
küçük gözlerinizle
umudu çekip alamazsınız
yumulu avuçlardan
rüzgarın yönünü çeviremediğiniz gibi,
yelkenliyi şaşırtamazsınız rotasından.
dalgalara kulaç atmayıda bilemezsiniz,
korkarım dibe çökmeyide...
ve sonra yükselebilme ümidini
yine bilemezsiniz,
yürek kafesinin kilitlerini açamazsınız
kirli ellerizle
sözlerinizdeki
hiçliğin-anlamsızlığın
izlerinide göremezsiniz o kafeste...
'ey firavundan bugüne gelmiş-geçmiş
sınırsız engelleyiciler! !
sözlerimin ağırlığı sizdedir! !
korkarım kalkamazsınız altından....'

zeyneb günay
22/03/03
istanbul

Mehmet Asım

Beyrut....

Ah beyrut
aşkın sınırları
olmayan kent
tank paletleri altında
taşlar içre doğan kent...

Ah beyrut...
hüznün kenti
sokaklarında
kurşun olan kaldırım taşları
şiiirlerimi
okusa keşke...

Ah beyrut
kadınım
sana el süremedim
nicedir
uyuyamadım göğsünde
soluğunu çekemedim
içime

Ah beyrut
kadınım
sevdamin
hüznümün
şiiirimin
başkenti

Mehmet Asım

Bulurum Seni

sen Şimdi nerdesin
ellerin ũŕŕyormu be yarim
korkuyormusun
ŕehirlerin sessizliĐinde
ŕimdi dolaŕır oldu
yanlızlığın
benim ŕehrimde
alıŕım sandım
sanmalarım ardınca
aĐlayıŕlarım
yeryŕzŕ bu kadar bŕyŕkmŕ be yarim
nasıl gizleneceksin benden
denizlermi aŕacaksın
ŕehrin gŕrŕltŕsŕnemi saklanacaksın
benim olanı nasıl
gizleyeceksin benden.....
ah be yarim
yarım kaldım
yŕrek yarım.....

ahbe yarim.....

Mehmet Asım

Dalı mı Kesip Terkettin Sen(denemeler-1)

Oysa ben tutunduğum dalları hiç kırmadım.hep yeşertmeye çalıştım,büyütmeye uğraştım.Mavi bir gökyüzü düşledim,dallarımın ulaştığı....

Düşme korkusuyla yaşadım uçurumları içime çektiğim günlerde...uzun siyah saçlarına tutunabilirdim oysa....

Onları kesmeseydin...

Şimdi pusatlandıysa kelimelerim; bilesin sevdam üzre öfkedeler.sen hep maviyi siyaha boyadınve uzun saçlarını kestir.biliyordun onlar benim tutunduğum dallarımdı hayat uçurumlarında...

Yasaklanmış yolları severdin sen.Hep koşmak isterdin çıkmazlarda.İşte başardın.benim çıkmazlığıma doğru koşuyorsun(ters yöne) .Sen koşarken ben duruyorum,düşüyor ve boğuluyorum çıkmazlığımda...

Dallarımı kestir attın sen,yakıp ihanetini,küllerimi savurdun sen...

Oysa ben tutunduğum hiç bir dalı kesmedim...

Mavi gökyüzüne ulaşsın diye.....

28/10/04
istanbul

Mehmet Asım

Ey Kadınım Özür Dilerim

ey kadınım
özür dilerim
gözlerindeki mısraları dönüştüremedim
şiire
ki her bakışın
bana
nice şiirler
söyledi
özür dilerim
el koyuyor
gizli servisler
keskin nişancılarının
elleri tetikte
kalemimi izliyorlar
ey kadınım özür dilerim
gözlerindeki devrimi
gerçekleştiremedim
bir ihtilale şahit
olamadı gözlerin
ey kadınım özür dilerim

Mehmet Asım

Eyvallah....

yanlızlık
kankırmızı yanlızlık
içimde yoksulluğuyla
büyüyen ömrümün
tam karşımda
aynadaki aksim gibi
işte karşımda
gözlerimin içimde

kentler şehirler insanlar
kalabalıklar içinde
yanlızlık
bana ait benim olan tek şey yanlızlık

.....
belki gitmeseydin
belki dönseydin
belki sevda sevda
ağlasaydın
bana ait olan tek varlığımı
verebilirdim
sana...
sanada şiirede sevdada
eyvallah

Mehmet Asım

Ferman Yüreğimin..

içimde dinmek bilmeyen
bir ihtilalle
intihara kesildi makbuzum
hüküm verildi
aşk ağır bir bedelle
bedellenmenin
en acı meyvesiydi
kader çağırıyordu
ne olursa olsun
omuzlarımdan bir ip geçirilmişti de sanki
bir kukla gibi
yürütülüyordum...
konuşturuluyordum...
oynatılıyordum..
uzak kentlerin
birinde devrim oluyordu
ve yüreğimde kanunla gelen sessizlik
bilmem hangi kentin
hangi memleketin
kutusunda oturuyordu bir kadın
ağlamaklı..
içinde hep bir yerler alarında
hazırda şahitliğine...
şu derunumda bulduğum sızı kimin?
aşk çanları hangi ayrılığa
çalıyor melodilerini
hangi minareden yükselen
yanık bir ezan
sıkıştırıyor içimde
yoğunlaşmış acıyan yerlerimi
ah....
şu kaldırım önlerindeki sahipsiz çocuklar kimin?
bombalar düşüyor
bombalar düşüyor
yüreğimin göğüne
ki hayata değen
tüm aşkların
acıyla bedellenmişim
bombalar düşüyor diyorum
şu sahipsiz çocukları çekin oradan...

fermanım verildi
bir idamlık sehpasında
aşka düşmeliyim....

Mehmet Asım

Geldim İşte

işte geldim
gözyaşları elimde eylülün
işte geldim
ac kapını
yerim göğüm yok benim

ac kapını
geldim işte

titrek bir sesle
sesleniyorum sana
ürkek ürkek bakıyorum
üzgünüm
gittiğim için
işte geldim
boynum önünde

aç kapını

ay yüzlü
gülümseni
çok özledim.....

Mehmet Asım

Gurbet Yazıtları

aşk incedir adamım
tutabilmek gerek
unutmak kıracaktır
dallarını
ama adamım
yüzüme aşk yakışır
tamam...
gerillanın aşkı dağlardır
bilirim...
ama adamım
ya kalbim....

Mehmet Asım

Kahraman Değilsin Sen

söyle ay ışıdan
türettiğim
aydınlık yüzlü sevgilim..
yanlızlığımın bir ihtilali körükleyen
sevda düşmanı olabilirmiyim
yüreğimizin sokaklarında
adım başı
aşkı vuran silahlara nasıl parmak izim düşer
bir aşkı vuran parçalayan
kaldırımlarına çarpan
bir intihardı gidişin...
oysa o fırtınalı
oysa o ölesiye
karlı boranlı
göğü üzerine ben çekmedim
fakat sen....
sen her şeye rağmen gittin
sevdaya kanat açmış
bir martıyı nasıl göğünden
düşürebilirim
parçanma ihtimaliyle
nasıl bir bomba olup
aşka küstürülmüş bir savaş kenti üzerine düşürebilirim
ben ayrılığın kahramanı olmadım hiç
ben hiç bir şeyin kahramanı olmadım
ve sırtımı dönüpte gidemedim...
gitmekti terk etmekti öyle sendelerken
senin kahramanlığın...
bir devrim olamadım
yüreğim korkakçasına bir ayrılığada kalkışmadı
bir çocuk gibi hıçkırıklarla ağladım ve yenildim
ve kaybettiğim anlarda
oyundan hiç çıkamadım
ben hiç terk edemedim sevgilim...
bir sabah ellerinde
bir aşka yetecek kadar,
öykümüze yetecek kadar
noktalarla gelen sendin
ben ellerimi ellerinin
sıcaklığından ayıramadım hiç
hep kıştı sanki
biz severken...
bir sabah
karlar ermişti
sokağımın savaşta bitmişti
bahar gelmiş
ama sen beklemeden
terk etmiştin.....

Mehmet Asım

Kargaşa...

dehşat ve sevdam
kurşuni renkte geceler
hey dağlar dumanınız nereden
tur dağındanmı? toprağımdanmı?
karınız nereden
ve yollar nereye çıkarsınız?
bilmemki
kahralsun
düşlerimi edirne ile karsa sıkıştıranlar
oysa ben viyanayı romayı hatta new york'u
düşlemek isterdim.....
zaman gibi indin göğsüme yine
hayat gibi karşımdasın
seni unutmadım
şimdi sen
hangi rüzgarlıklimdesin kimbilir
kimbilir
hangi dağların doruklarına dikmişsindir gözlerini
sevdiğim
denizler ardı yollardan gelmişem
bir tutam sevda getirmişem
inan ve kabul eyle.....

Mehmet Asım

Kıştı Soğuktu ve Ağlıyordum

kıştı gittiğinde...
sokaklar dona çekiyordu
zorlanıyordu insan yürürken
her an düşme korkusuyla

kışın ortasına gelmişti gidişin
bilmiyorum
senden önce yazmıydı?

zamanla avuntular bulurum diye düşündüm
yeniden severim
yeni bir aşk
yeni yeni
yeniden

ama içimdeki eskimeyen sızın
her daim kendini yeniliyordu

sey ey kadını
feryatım sana...
soğuk ve rüzgar vardı
kıştı mevsimin
gözyaşlarım yakıyordu
soğuktan donan yüzümü
giderken el sallamanı istemedim

dönersin diye.....

Mehmet Asım

Mahpusta....

Soruların cevapsız kalıyor
sevdiğim
kelimelerim anlamsız kalıyor
mısralarının(gözlerinin) karşısında
sana ben
şiiirlerimle
seslenmek isterdim
her sevişimde seni
için sızlamalı,,,,,

Bakışların donuk kalıyor
sevdiğim
tek bildiğim
bana her baktığında
içimde
hüznünün yoğunlaştığıdır...

mahpusta şiir yazmam ben
çeltikler atarım duvarlara
özgürlük için
hem ne kalırki
tutsak şairin
kaleminden geriye...
bir ranza
bir yatak
ve demir parmaklık
şaire vatan olmuşken....

Mehmet Asım

Mavinin Karmaşası

fırtınalar kopuyor benliğimde
uçurumlarını görüyorum memleket rüyalarında
dinmiyor sesler
dinmiyor feryatlar
anlamsız kelimeler geziniyor cümlelerimde
boşluğundayım bir sevdanın
uzaktan bakmakla yetiniyorum sana...
etrafın uçurum
etrafın fırtına
etrafın karanlık
seni görmek yakından imkansız....

Mehmet Asım

Mavinin Kırmızısı ve Kardelenler

sizler bilmiyorsunuz
mavinim maviliğini
göğün rengini
bir çocuk gülüşünün sesini
sizler bilmiyorsunuz
hayata tutunduğum pencereleri
rüyalarımı düşlerimi hayallerimi
ve umudumu
bilmiyorsunuz....

oysaki
mavi hep maviydi
renklerin hepsi
gökyüzünde saklıydı
hep ağlattınız
duymadınız gülüşmelerini yavrucakların
kışın karda acan kardelenleri
ezdiniz postallarızla acımasız
sizler
ey ömür törpüleri
zindan sahipleri
şiiir ve şair katilleri
sizler
yoksunuz
umudum karşısında
bunu iyi biliyor
korkuyorsunuz

Mehmet Asım

Noktadan Türeyen Seda..

Sen hayatımda bir noktanın başladığı yersin.her yöne uzantısı olan..ve çekebildikçe çektiğim.Yaşamın içine,benliğimin içine.her anıma,mekeniıma paralellik kurabildiğimsin.Beyazlığın içinde seçilesi olan bir noktadan türedin hayatımda.ruhum bütün boyutlarına muhtaçtı ve tanınmalıydı.yaşamıma düşmüş,çözölesi bir işlemdin sen.ve seni her çözöşümde yepyeni sonuçlar keşfediyordum.hayatta daha önce hiç ulaşmadığım sonuçlar.Sen! o noktadan sayamadığım uzantısı olan sen! her şeyinle ömrümün yaşanılasi bir yanı oluyordun.seninle anladım bir noktanın boyutlarını.bir noktanın bir yaşamı dolduracak haçmini ve genişliğini seninle anladım.tüm hesaplar çok farklıydı bu zamana kadar öğretilenden.yüreklerimiz birbirinde ayrışmalıydı,yeni yöntemler bulmalıydı hayata uzanan.aynı zamanlarda farklı karelerde oluyorduk.seninle herşeyden herkesden...

Sen yollara yeni heyecanla girmenin ümidisin.çünkü sen hayatımda bir noktanın başladığı bir yersin.ve seninle anladım bir noktanın asıl boyutunu.....

Zeyneb Günay
2208/03
istanbul

Mehmet Asım

Ölümden Başka Silahım Yoktu...

şafak vakitlerini
nice demir yığınının
üzerinden geçip
kan rengi acılarımdan kurtulup
apaydınlık bir gün doğdu ellerime...
polisten,bekçilerden,beylerden,paşalardan
ve zalim duvarları aşıp
yeni intifadalara uyandım
beni iyi tanıyın
ben kodusüm.....

cellatlara teslim olan halkıma
tank paletleri
buldozerler altında ezilen halkıma
kendi kanımdan verip
zalimlere hedef oldum
merttim yürekliydim.....
döne döne ondört kez vuruldum
beni iyi tanıyın
ben tarihin kanayan
yüreğiyim....

bilmiyordum
düşmanımın namert olduğunu
ölümden başka silahım yoktu....

ey sevgili
aksam
şimdi yiğitlerin
uzak illerin en
güzelinde
rahat uyu anne
yiğidin şehitlerin yanında
cennette....

ve sizler...
renkli net televizyonlarınızda
iyi seyredin her akşam
filistinli bir çocuk
gögsü kalbura cevrimiş halde
kılınız kıpırdamasın
onca demokrasi
havariliği içinde
ve o neciz demeclerinizi
verin..
sizler
ölüme bir anlam verin....

Mehmet Asım

Örtüsüz Ruhum(Yağmura deyeabilen)

Bana zamanın en ölümcül iklimlerinden bahset.tekrar tekrar alışayım hayata.beni kır, beni yak,beni çürüt önce.üzerime en içli insan tortularını ört.beni yürek kumullarının en haşmetli rüzgarlarına sür.Nice darbelerle en gerçekçi yüzüne bürünsün bedenim.Ve içimin ritminden gelsin,dışımın ahengi.Hiç tereddütsüz dağılayım çarptıkça.Nice yürek kumullarına karışıp,bir insan tutayım.Ben diye.Yerin bütün katmanlarına işlesin zerrelerim.Ve ben bulayım kendimibiraz mavisinde göğün...

Yağmur düşsün üzerime,üşütsün... ve tenimden ruhuma kadar doyayım ona.Bana duanın en makbulunu çağrıştırırsın.En bereketlisini...Bana hayatı çağrıştırırsın,kesintisiz bir cebellenişi.Dudaklarımdan kıpırdamasada anlaşılırsın! insan doğarken ruhuna geerken ölümcül sözcükleri.

Ve insan acırken kırılır tüm tüm pencereler,ancak bu denli dokunsallık kurabilir hayatla.Aracısız,acıyla tanışıklık kurar insan...Ve ancak yağmur tınısında doğar hayata.Sevdayla ancak yağmur tınısında dolar.Acısada,dağılsada,dökülsede; bir yağmur sesinde düzelir enkazı hayatın.Yeniden şekillenmek üzere.

Sonsuz bir istençtir o zaman yaşamak.Duymak,en vazgeçilmez duyumuzdur.Ki sevdayı yakıştırmak yağmurun melodisine.İçimiz zenginliğinden ona yeni kelimeler üflemek...İşte o zaman herşeye rağmen kırın beni! ! ! Acıtın,dürtün hayata! haşmetli dağlar arasında öğütün.Nasılsa bir damla,düşer sevda ruhuma.Ve dağılmışlığımdan oluşurum.Yenilendikçe çoğalır,bereketlenirim.

Anlarım tükenmez sevdam.Ne zaman yağmur yağsa,başak gibi doğrulur başım.Ve tüm acıyan yerlerimle,sevdama değer.

Ah...Yağmur yağar,ben illede ıslanırım....

Mehmet Asım

Sadece Sen

seni düşlemek
baharı düşlemek gibi
yağmuru, yeşeren yaprakları
yeşertmek, yaşatmak gibi...
seni düşlemek
seni hayal etmek
ansızın esen rüzgarlar gibi
denizin enginliği göğün maviligi gibi
seni hayal etmek sevgili
bir çocuğun korkudan anasına sokuluşu gibi
bir kurşunun yürekteki sızısı gibi
seni düşlemek ve hayal etmek sevgili,
yaşam gibi, gerçek gibi
ölüm gibi
apansız ve amansız
ve vazgeçilmez olan
sen sevgili.....

Mehmet Asım

Seni Seviyorum Yüzünü Aydan Alan..

sen ey
betimim,doğaçlamam
lirik yüzüm
bayram sabahım
anamın yüzünü gördüğüm
şehrimin mor kokusu
sen ey
voltada tesbihim
hasrette cigaram
filizim
tomurcuğum
kavgam
sevdam
anlamsızlıklarım
tedirginliklerim
özgürlüğüm
kavgam
sevdam
yazım,kışım.baharım
şiiirim
mavim...

zeynebim

seni seviyorum....

Mehmet Asım

Sessiz Kıyametler.....

hey bayım
kelimelrinizimi yitirdiniz yoksa
neden bu suskunluk
neden gizlersiniz öfkenizi?
siz değilmiydiniz
daha dün meydanlara çıkıp
haykıranlar bağırıp savunanlar
evet siz bayım
neden bakmaktasınız
dünyaya boş gözlerle
ne olduda ezildi
sloganlarınız bildirileriniz
hey bayım
hani siz susmazdınız
eğer susarsanız sıranın
size geleceğinden korkup
yeminler ederdiniz çığlık çığlığa

hey bayım beni duymaktasınız
en içinizde bir yerlerde
hey bayım
merakımı maruz görün
neydi direnişten alı koyan sizi
neydi bayım....

siz evet siz...
yada biz...
ben...
böyle susumayalım
çekilmeyelim köşelerimize
yürüyelim üstüne üstüne
zalimin
ve söyleyelim türkülerimizi
ki mavi gökler
bulansın aydınlığımıza.....

Mehmet Asım

Suyun İçindeki Yansıma

Ayrılık dediğim adamım esaslı olmalı
vurmalı kırmalı ve kanına dokunmalı
ayrılık dediğim adamım
savaş şehirleri gibi olmalı,bertaraf edilmiş yakılmış ve yıkılmış.....
ayrılık dediğim adamım
onarılmaz bir enkazla yıkan deprem gibi olmalı
ansızın amansız ve apansız
ölüm gibi gerçek gibi yaşam gibi.....
adam gibi sevene adam gibi ayrılık yakışır

Mehmet Asım

Şafak Rüyaları...

ses verdim çağ yangınlarına
çağlayan oldu aktı sesim
yankılandı her alevinde
kalbimin
yitmedim yine
çağlayanlarınların içinde
ki ben sevdasına yandım
yangınımın...
korlar içinde
üşümekti belki
benimkisi
'anne rüyalarım gelmiyorsun artık
seni özledim....

Mehmet Asım

Şiirim ve Yüzüm..

Şiirim ve yüzüm
bir ihtilali
getiren başka
ne olabilirdi

ne olabilirdi
sana verebileceğim
daha güzel ne olabilirdi
düşerken yigitler
devrimin kucağına....

Gönlümün sevdiği
ah isa'nın kenti
ah peygamberin ayak izi
ah kudüs...
sevgilim benim
yağmur yerine
ne getirdi kara bulutlar
ne getirdi
selahaddin'den sonra
gelenler
ah sevgilim
sana ne verebilirim
şiirim ve yüzümden başka

Mehmet Asım

Şimdi Uyu Sevdiğim

Şimdi uyu sevdiğim
turnaları çek sinene
hüznü bastır
gözlerine
ki akmasın
yaş yerine...

şimdi uyu sevdiğim
türkülerimi sonra söyleyeceğim
sana
bilirsin
'benim türküm uymaz öyle her saza'
şiiirler okurum sana
pirsultan'dan
dadaloğlu'ndan
necip fazıl'dan

şimdi uyu sevdiğim
sabaha az kaldı zati
şafaklarıda attık
ömrümüzden
dar ağaçları
kurulduğundan beri....

Mehmet Asım

Taşlar ve Kuşatmanın Yiğitleri

Zemheri bir gece
Kınından çıkan kılıçlar
İntihari bir yürüyüş
Köroğlunca yiğitlik
Mavinin türküsü
Ve üstadın SAKARYA'sı

Be hey yiğitler
Kılıcınıza
Taşınıza
Kurban....

Gazete manşetleri
Linç sayfaları
Tanklar
Karşısında
Yiğit çocuklar,
Ellerinde taşlar
KUDÜS
GOLAN TEPELERİNDE....

Bir adam
Mikrofon karşısından
Sesleniyor
Ben şehadeti kuşanmışım
Bu kuşatma olsa olsa
KANDİRMACA.....

Mehmet Asım

Üç nokta...

gittin...
özetledim bundan sonrasını
ömrümde...
kısa ve öz..
gittin....

ben kalakaldım
ardımda üç nokta...

Mehmet Asım

Ya Vatan Yada...

ve günceden var olan kelimeler üzre
ve ışığın ve aydınlığın karanlığı boğması üzre
ve yaşanmışlık saydığım onca kadavranın üzre
ki yosulluğuyla büyüdüm sevdanın
hep soframda ayrılık vardı
ve ağlayışları annemin
giden yiğidimin ardından
'anne şimdi sıra bende
belki uzaklaşacak yağmur kokuları
ülkemden
belki bir toz bulutu kaplayacak
ama anne yaşamak ne ki
ölmeden vatan uğruna

Mehmet Asım

Yaşamsal Bir Dua

gün boyu içime akıp dururken gece
yıldızları hiç bu kadar
yakın hissetmemiştim yüzüme
akıp duran bu ılık duygu
içimin tüm coğrafyalarında
yeniden mavi oluyordu
sonra koyulaşıp
apayrı renklere bürünüyordu
geceyi göğsüme
bende tek bir parıltıda
seçebiliyordum yüzümü
ve içimin coğrafyalarını
ancak bu denli yakışabilirdi
bir yıldız göge
uzanıp çekivermek için
onu çok zor tuttum kendimi
ama zaman vardı daha
gün ağarmalıydı
ve gelip konuvermeliydi
omuzlarıma
ağaran günün adına
olanca gücümle istemeliydim
ve hiç şüpheden olmasın
olanca gücümle istedim
seni

Mehmet Asım